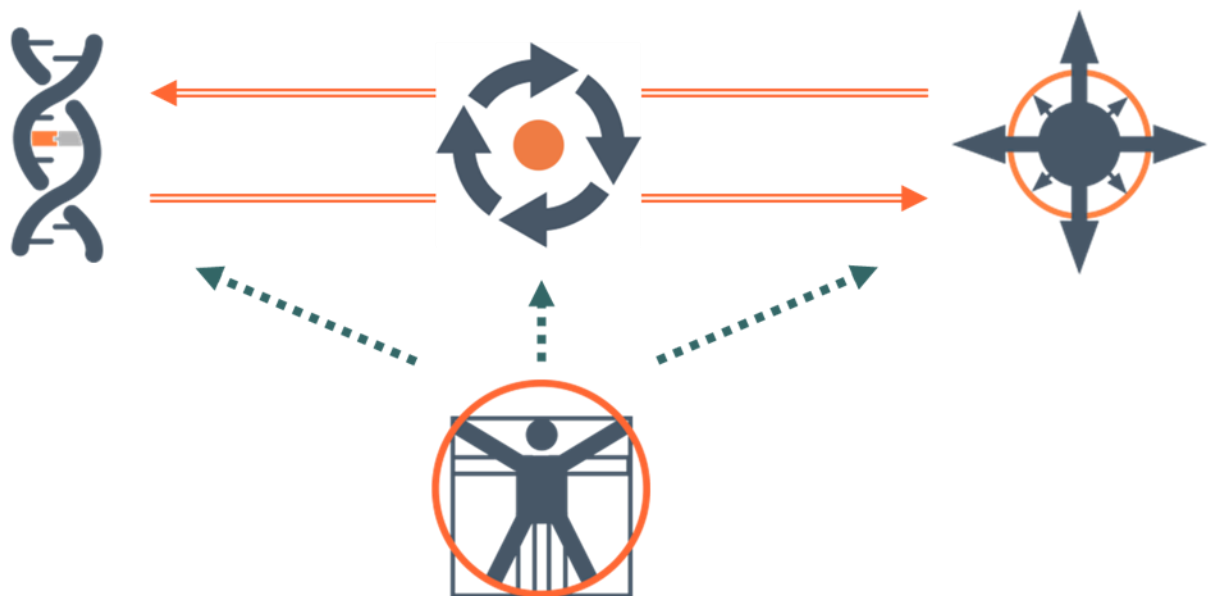

Artikelserie

Het Dynamische Nucleaire Attitude model

ofwel

een kern-gezond, betekenisvol samenwerkingsverband blijven

Delen uit de serie:

Deel 1 Introductie op het DNA Model

Deel 2 DNA Component: Identiteit

Deel 3 DNA Component: Effecten

Deel 4 DNA Component: Immuunsysteem

Deel 5 DNA Component: Vermogens

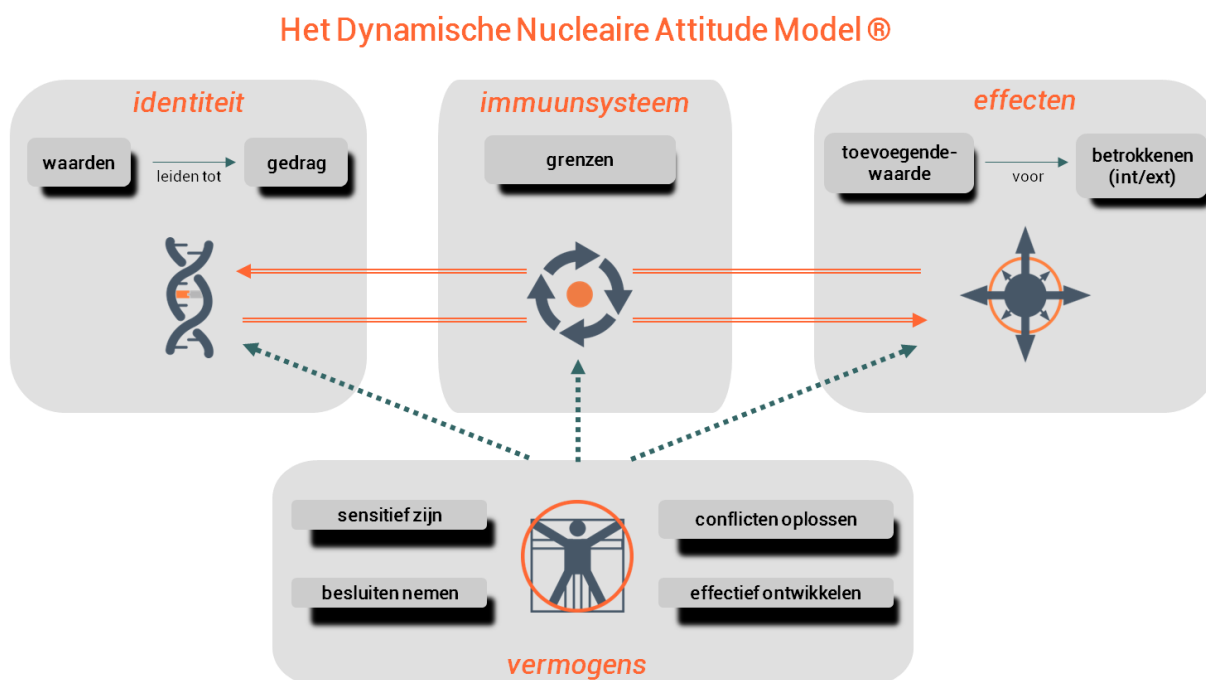
Het Dynamische Nucleaire Attitude® (DNA) model

Inleiding

In deel 1 "Introductie op het DNA Model" is aangegeven wat de gebruikswaarde en samenstelling van het DNA Model is. Van de vier componenten 'Identiteit - Effecten - Duurzaamheid - Vermogens' wordt in dit artikel de derde behandeld: Duurzaamheid.

Het DNA Model is een eenvoudig en praktisch toepasbaar dialoog-diagnose model, dat aangeeft waarop ingezet moet worden om in de kern een gezond en betekenisvol samenwerkingsverband te blijven. Door de componenten van het DNA Model met regelmaat expliciet en gedeeld te maken is het samenwerkingsverband in staat om op een natuurlijke wijze het hoofd te bieden aan in- en externe ontwikkelingen.

Het DNA Model in grafische vorm

Voor de artikelen met een uitwerking van de andere componenten ga naar www.org-dna.nl/blog.

Invullen van het begrip 'duurzaamheid'

In het artikel over de component Identiteit wordt duidelijk dat deze zichtbaar wordt in het vertoonde gedrag van het samenwerkingsverband. Gedrag dat Effecten heeft (zie artikel deel 3). In dit artikel wordt behandeld wat nodig is om Identiteit te behouden onder invloed van alle Effecten die op het samenwerkingsverband afkomen.

Het Immuunsysteem is het geheel aan mechanismen dat zorgt voor het, conform de DNA definitie, gezond houden van het samenwerkingsverband. (Be)houden moet niet verward worden met het vasthouden aan een status quo! Integendeel, het gaat bij het DNA model juist om het natuurlijk meebewegen met ontwikkelingen, maar wel vanuit de eigen Identiteit. En zelfs deze kan (moet) meebewegen, als dat gewenst of noodzakelijk is, zolang de DNA definitie onderschreven wordt.

Bij het Immuunsysteem gaat het om de vraag:

hoe behoudt het samenwerkingsverband blijvend toevoegende waarde voor alle betrokkenen, onder alle mogelijke invloeden?

Dat is een continuïteitsvraag, een duurzaamheidsvraag die gericht is op de relaties met betrokkenen.

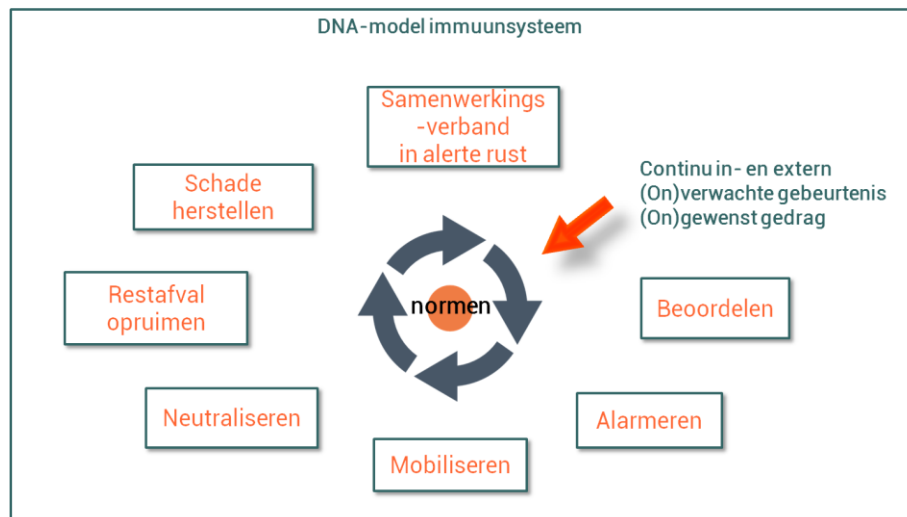
Dat het DNA samenwerkingsverband in traditionele zin duurzaam is op het terrein van "MVO" is geen punt van discussie. Dat is zij van nature.

Immuunsysteem

Het Immuunsysteem wordt gedefinieerd als een set aan middelen en maatregelen, dat ervoor zorgt dat het samenwerkingsverband gezond en betekenisvol blijft (DNA definitie). Het bewaakt de identiteit (waarden en gedrag), confronteert grenzen (normen) tegen wat in de werkelijkheid op haar afkomt (dat zijn de Effecten van betrokkenen op het samenwerkingsverband) en geeft aan wat er met die confrontatie moet gebeuren.

Het Dynamische Nucleaire Attitude® (DNA) model

Ieder (!) samenwerkingsverband beschikt over een immuunsysteem. De vraag is: werkt het optimaal? Optimaal in de zin dat het zorgt voor invulling van de DNA definitie van het samenwerkingsverband. Of negatief uitgedrukt: het zorgt dat het samenwerkingsverband niet ziek wordt; dat het niet wordt wat het niet wilt zijn.

Afhankelijk van de uitkomst van die confrontatie tussen werkelijkheid en grenzen kunnen drie soorten maatregelen genomen worden:

- ✂ afweren; zorgen dat de Invloed geen impact heeft op het DNA van het samenwerkingsverband. Als voorbeeld zou dat voor pensioenfondsen kunnen betekenen dat zij niet in bepaalde industrietakken beleggen; hoe prettig het rendement ook zou kunnen zijn.
- ✂ absorberen; het effect draagt in positieve zin bij aan de DNA definitie. Bijvoorbeeld een technologische ontwikkeling als blockchain.
- ✂ grenzen, normen en/of waarden bijstellen; de toelaatbare effecten van het gedrag worden bijgesteld, maar altijd aansluitend bij de DNA definitie van het samenwerkingsverband.

Indien geen maatregelen worden genomen:

- ✂ vallen de effecten binnen de gestelde bandbreedte van de normen of
- ✂ het samenwerkingsverband wordt 'ziek'.

Het Dynamische Nucleaire Attitude® (DNA) model

Grenzen en normen zijn niet altijd op een harde meetlat te leggen, simpelweg omdat er geen meetlat voor is (wat is arbeidsvreugde of pijn?). Het bepalen van het (niet)acceptabele is een continu-proces, dat op gezette tijden boven het oppervlak van het impliciete moet komen in dialoog met alle betrokkenen.

De doorvertaling naar de praktijk is niet (per sé) een boekenplank met ISO-achtige procedures en formele constructies. Die mate van uitwerking moet zijn toegevoegde waarde hebben. Het moet wel als wetgeving dat afdwingt. Echter, welke gesprekken bij de koffiemachine plaatsvinden is eveneens deel van een immuunsysteem.

Met een knipoog...

Herkent u deze interne aandoeningen?

- ⌘ **Multi Vageuritis**
 - ⊗ Onduidelijke doelstellingen, onduidelijk wat verwacht wordt van medewerkers
 - ⊗ Teveel ruimte
- ⌘ **Gravis Dehumania**
 - ⊗ Angstcultuur, mdws niet serieus nemen
 - ⊗ Afstand, geen betrokkenheid
- ⌘ **Remotius Purposiatis**
 - ⊗ Doorgeschoten afrekencultuur,
 - ⊗ (steeds) hoge(re) mate van HR instrumentaria
 - ⊗ Less with more als blinde mantra

Of deze

- ⌘ **Cataractus Organizatio**
 - ⊗ Bedrijfsblindheid, gebrek aan zelfreflectie
 - ⊗ Niet luisteren naar signalen, laat staan serieus nemen
- ⌘ **Competens Insufficiens**
 - ⊗ Onvoldoende (door)ontwikkelde competenties, wel hoge verwachtingen
- ⌘ **Impotens Progressus**
 - ⊗ Niet in staat te veranderen
 - ⊗ Geen verander-/ontwikkelbereidheid

Vermogens

Deel 5 van de artikelenserie gaat in op de noodzakelijke Vermogens van het samenwerkingsverband om de DNA motor op gang te houden; om tijdig bij te kunnen stellen = ontwikkelen. Niets gaat vanzelf, tenslotte. Meer daarover in het betreffende artikel.